

Sygn. akt V KK 343/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 stycznia 2015 r.,
sprawy **P. S.**,
skazanego z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w P.,
z dnia 12 maja 2014 r., sygn. akt IV Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.,
z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 kwietnia 2013 roku, sygn. akt II K (...), P. S. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Apelacje od wyroku Sądu Rejonowego w P. wnieśli prokurator i oskarżony P.S.

Wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2013 roku, sygn. akt IV Ka (...), Sąd Okręgowy w P. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną.

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2014 roku, sygn. akt V KK 400/13, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w P. w części dotyczącej orzeczenia o karze i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 12 maja 2014 roku prokurator cofnął wniesioną apelację, w związku z czym na podstawie art. 432 k.p.k. została ona pozostawiona bez rozpoznania. Jednocześnie wyrokiem z tego dnia, sygn. akt IV Ka (...), Sąd Okręgowy w P. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 kwietnia 2013 roku, uznając apelację oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w P. wniósł obrońca skazanego P. S. zarzucając rażącą obrazę przepisów postępowania tj. art. 458 k.p.k. w zw. z art 410 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegającą na pominięciu przez sąd odwoławczy przy wydawaniu wyroku pisma złożonego do akt sprawy przez pokrzywdzoną na etapie postępowania przed sądem drugiej instancji, z którego wynika, iż pojechała się z oskarżonym i nie domaga się orzeczenia wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności, a która to okoliczność ma bardzo istotne znaczenie dla określenia rodzaju i wymiaru kary za popełnione przestępstwo.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. jako sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w P. w odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego P. S. wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego P. S. jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie przypomnieć należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia skierowanym przeciwko orzeczeniu wydanemu przez sąd odwoławczy

na skutek rozpoznania środka odwoławczego. Celem postępowania kasacyjnego jest bowiem wyeliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń dotkniętych poważnymi wadami w postaci bezwzględnych przyczyn odwoławczych lub innych naruszeń prawa, ale o charakterze rażącym, a jednocześnie takich, które mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Możliwość wniesienia skutecznej kasacji jest zatem istotnie ograniczona. Postępowanie kasacyjne nie jest z pewnością postępowaniem, które ponawiać ma kontrolę odwoławczą. W toku tego postępowania z założenia nie dokonuje się zatem kontroli poprawności oceny poszczególnych dowodów, nie weryfikuje zasadności ustaleń faktycznych i nie bada współmierności orzeczonej kary.

To ogólne przypomnienie zasad i granic postępowania kasacyjnego stało się niezbędne wobec zarzutu podniesionego w wywiedzionej przez obrońcę skazanego P. S. kasacji, w której pod pozorem naruszenia przepisów art. 458 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. skarżący w istocie kwestionuje zasadność wymierzenia skazanemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Tego rodzaju zabieg obrońca skazanego rozwija w uzasadnieniu skargi kasacyjnej podnosząc, że na etapie postępowania przed Sądem II instancji do akt sprawy zostało załączone pismo pokrzywdzonej D.S., w treści którego pokrzywdzona wskazała, iż pojednała się z oskarżonym oraz nie domaga się orzeczenia w stosunku do niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Ta zaś okoliczność – jak wywodzi dalej obrońca – winna spowodować orzeczenie wobec P. S. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Odnosząc się do tego argumentu wskazać należy, że powoływane przez obrońcę skazanego pismo stanowi jedynie kserokopię oświadczenia pokrzywdzonej z dnia 13 lutego 2013 roku o otrzymaniu od oskarżonego kwoty 700 zł (*k. 231*). Pismo to – wbrew stanowisku obrońcy – zostało uwzględnione przez Sąd odwoławczy, skoro nie tylko odczytano je na rozprawie apelacyjnej w dniu 12 maja 2014 roku (*k. 243*), ale i w pisemnych motywach wyroku jednoznacznie wskazano, że „Sąd Rejonowy prawidłowo rozważył i ocenił okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego, w tym przeproszenie pokrzywdzonej, uiszczenie kosztów protezy, którą pokrzywdzona musiała mieć wykonaną w konsekwencji działań oskarżonego, jak i pomoc finansową jaką oskarżony udziela córce” (*k. 251*). To zaś

sprawia, że w przedmiotowej sprawie nie sposób uznać, że doszło do rażącego naruszenia przepisu art. 410 k.p.k., które jednocześnie mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku Sądu odwoławczego.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy uznał zarzut skarżącego za bezzasadny w stopniu oczywistym i w konsekwencji orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia, przy czym zwolnił skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążył Skarb Państwa.